

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/300/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413205383
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413205383.4

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu v Poprade dňa 27. 9. 2012 vo veciach 3C 300/13, 3C 301/13, 3C 302/13, 3C 303/13, 3C 304/13, 3C 305/13 a 3C 306/13 sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Uznesením zo dňa 19. 9. 2014 pod č.k. 3C 300/2013 procesný súd spojil veci na spoločné konanie v zmysle ust. § 112 ods. 1 O.s.p.

Podané žaloby žalobca odôvodnil tým, že Okresný súd v Poprade v špecifikovaných exekučných veciach nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o nej.

Zároveň žalobca uplatnil aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože podľa jeho názoru samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu v Poprade, podľa názoru žalobcu, je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím lehoty boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného a taktiež k obmedzeniu rizika, že dôjde k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného. Podľa žalobcu potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní

vzťahu a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vychádzajúc z rozhodnutí Ústavného súdu považuje sumu cca 55,32 eur za mesiac, pričom túto sumu má vypočítanú paušálne.

Žalobca pri uplatňovaní svojich nárokov, ako uvádza v žalobe, postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaná strana do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná strana - SR v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasila a žiadala návrh zamietnuť. Dôvodom návrhu na zamietnutie návrhu je konštatovanie žalovanej, že podanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť ako zmätočné. Žalobca uvádzal ako dôkazy odkaz na exekučný spis, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalovaná navrhla konajúcemu súdu aplikáciu ust. § 43 ods. 1 O.s.p. uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na to, že žalobca nevyužil inštitút predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ďalej je zrejmé, že žalobca nepodal žaloby po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr, teda že možno žalobu považovať aj za predčasnú. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť podľa žalovaného pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná ďalej poukázala na to, že na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť podľa tvrdenia žalovaného splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu žalovaná strana uviedla:

1/ k nerozhodnutiu o návrhu na zmenu exekútora v zákonom ustanovenej lehote uvádzala, že vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) a zákonom ustanovenú lehotu a nevyhnutnosť vykonať iné úkony - (výzva na vyjadrenie pôvodného exekútora, vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom, preto nepovažuje uvedené za zbytočné priesťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

2/ pokiaľ ide o rozhodnutie o poverení exekútora po 15-dňovej lehote, v tejto súvislosti je potrebné poukázať na súdnu prax, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul, rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2011, čo znamená, že akýkoľvek nároku žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1. 6. 2011 nemá oporu v zákone. Procesný súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na to, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky priesťah v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.

3/ zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote nemôže byť nesprávnym úradným postupom, pretože pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v tomto prípade splnená. Na to, aby bolo možné hovoriť o tom, že bolo rozhodnuté nezákonne alebo aby bol konštatovaný priesťah, musí byť splnená podmienka, a to že vo veci rozhodne nezávislý orgán, pričom týmto orgánom v danom prípade je Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý jediný môže konštatovať, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočného priesťahu.

4/ zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote - žalovaná poukazuje na skutočnosť, že z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje

na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Žalovaná uvádzala, že v daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prietahu v konaní, a to právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalovaná strana k podanej žalobe ďalej uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu v Poprade malo dôjsť v období pred marcom 2009, vznáša námietku premlčania nároku v zmysle ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu zákonnej lehoty na vykonanie zmeny súdneho exekútora, to znamená pri všetkých nárokoch, pri ktorých došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu, ďalej pri všetkých nárokoch, kde došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 4. 2009.

K uplatnenej škode žalovaná strana uviedla, žeby v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel žalobca produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a znova účelne. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná strana uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, žeby sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

Pojednávania dňa 20. 11. 2014 na Okresnom súde v Kežmarku sa nezúčastnil ani žalobca, ani žalovaná strana, teda Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a to napriek tomu, že obaja účastníci konania boli riadne predvolaní v zákonných lehotách. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčasť z dôvodov kolízie pojednávania na iných súdoch. Žalovaná strana súhlasila s tým, aby súd pojednával v jej neprítomnosti.

Súd dospel k názoru, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania z dôvodov uvádzaných právnym zástupcom žalobcu v zmysle § 119 O.s.p. Žalobca nepreukázal hodnoverným spôsobom ani kolíziu pojednávania, ani iný vážny dôvod, pre ktorý sa nemôže zúčastniť pojednávania. Procesný súd v tejto súvislosti potrebuje zdôrazniť, že pokiaľ žalobca podal množstvo žalôb na súdoch Slovenskej republiky, musí si byť vedomý toho, že budú vytyčované termíny pojednávania na rôznych súdoch, a preto si pre tento prípad musí zabezpečiť substitúciu. Nie je predsa mysliteľné, aby sudca konal na jednom súde na území Slovenskej republiky a ostatné súdy ignoroval.

Procesný súd preto pojednával v neprítomnosti účastníkov konania aj potom, čo mu vec bola vrátená Krajským súdom v Prešove v konaní pod sp.zn. 4Co/91/2015-73, 4Co/92/2015 zo dňa 24. júna 2015.

Procesný súd sa opätovne zaoberal v konaní pôvodnými žalobami doručenými Okresnému súdu v Poprade dňa 27. 9. 2012 (vo veciach sp. zn. 3C/300/13, 3C/301/13, 3C/302/13, 3C/303/13, 3C/304/13, 3C/305/13 a 3C/306/13), kde sa žalobca domáhal od žalovanej zaplata náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Procesný súd vykonal vo veci aj dokazovanie vo veci aj písomnými vyjadreniami žalovanej strany a ďalej výpismi z exekučných spisov Okresného súdu v Poprade vo veci pod sp.zn. 10Er/202/05, 1Er/22/04, 15Er/229/03, 17Er/208/03, 16Er/374/05, 15Er/311/05, 17Er/110/04 a ostatnými listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré boli doložené k návrhu.

Procesný súd v tejto súvislosti pripomína, že vo všetkých týchto prípadoch v otázke žalôb bola uplatnená náhrada škody a nemajetkovej ujmy voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstva spravodlivosti SR z dôvodov, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Podľa žalobcu v predmetných veciach neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca v predmetných exekučných konaniach poukazuje na to, že je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých prípadoch, v ktorých okresný súd konal a v ktorých boli konania spojené nebola dodržaná 30 dňová lehota na rozhodnutie o zmene exekútora. Pôvodným rozsudkom tunajšieho súdu vydanom v konaní sp.zn. 3C/300/2013 ide o rozsudok zo dňa 20.11.2014, ktorý bol na základe odvolania žalobcu zrušené Krajským súdom, táto lehota nebola dodržaná.

V odvolaní voči predmetnému rozsudku žalobca v odvolaní uvádza, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Podľa žalobcu právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca v odvolaní namietá, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má podľa žalobcu aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Ďalej žalobca namietá, že súd ani samotný štát neprijali žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie. Myslí sa tým situácie, keď sa v zákonných lehotách nevybavovali exekučné veci. V odvolaní ďalej žalobca namietal, že súd sa nevyssporiadal so znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Podľa žalobcu - odvolateľa uvedeným znaleckým posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a to v posudku v určenej výške.

Procesný súd po doplnení dokazovania a vykonaným dokazovaním opätovne vo veci rozhodol tak, že návrh žalobcu zamietol.

Žalobca v predmetnom konaní pôvodnými žalobami doručenými súdu 27. 9. 2012 (vo veciach sp. zn. 3C 300/13, 3C 301/13, 3C 302/13, 3C 303/13, 3C 304/13, 3C 305/13 a 3C 306/13) sa domáhal od žalovanej zaplata náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Uznesením zo dňa 19. 9. 2014 boli veci spojené na spoločné konanie v zmysle ust. § 112 ods. 1 O.s.p. Podané žaloby žalobca odôvodnil tým, že Okresný súd v Poprade v špecifikovaných exekučných veciach nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o zmenu exekútora a rozhodnutím o nej. Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutí adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vychádzajúc z rozhodnutí Ústavného súdu považuje 55 eur za každý začatý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná s návrhom nesúhlasila. Konštatovala, že podanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť za zmätočné. Žalobca uvádzal ako dôkazy odkaz na exekučný spis, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalovaná navrhla konajúcejmu súdu aplikáciu

ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzajúc, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalovaná poukázala na to, že dňa 23. 4. 2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27. 9. 2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná poukázala na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu uviedla:

1/ k nerozhodnutiu o návrhu na zmenu exekútora v zákonom ustanovenej lehote uvádzala, že vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) a zákonom ustanovenú lehotu a nevyhnutnosť vykonať iné úkony - (výzva na vyjadrenie pôvodného exekútora, vyjadrenie pôvodného exekútora, vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora) nie je možné rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora v lehote ustanovenej zákonom, preto nepovažuje uvedené za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup.

2/ rozhodnutie o poverení exekútora po 15-dňovej lehote. Zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1. 6. 2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 1. 6. 2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov.

3/ zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15-dňovej lehote. Takýto postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom, keď nesprávny úradný postup možno vymedziť ako „porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu“. Zo žalobcom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ani nesprávnym úradným postupom. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonné rozhodnutie bolo konštatované príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

4/ zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote - žalovaná poukazuje na skutočnosť, že z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Žalovaná uvádzala, že v daných prípadoch nebola konštatovaná existencia prietahu v konaní, a to právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým by Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalovaná k podanej žalobe uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, poukázala na premlčanie nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009, pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23. 4. 2009 a pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia

na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 4. 2009. K uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a znova účelne. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z to ho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a/ nezákonným rozhodnutím,
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak:

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného

súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, súd preskúma žiadosť

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona.

Vykonaným dokazovaním, po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti procesný súd je toho názoru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

Námietku žalovaného o zmätočnosti podania a s poukazom na ust. § 42 a 79 O.s.p. súd neakceptoval konštatujúc, že z podaného petitu žaloby je zrejmy uplatnený nárok žalobcu.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd v Poprade podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Keďže žalovaná strana vznesla vo vyjadrení k žalobe aj námietku premlčania jednotlivých uplatnených nárokov, pri ktorých došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia žiadosti na zmenu exekútora pred 23. 4. 2009. Meritórne sa touto námietkou súd nezaoberal, keďže vyslovil neplatnosť z iných dôvodov.

Procesný súd v tejto súvislosti poukazuje na ďalší dôvod zamietnutia žaloby, a to z dôvodov predčasnosti podaného návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti procesný súd poukazuje na ust. § 15a, § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej strany je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalobcu boli žalovanej doručené 23. 4. 2012. Žaloby v pôvodných konaniach v tejto veci boli doručené Okresnému súdu v Poprade 27. 9. 2012. Žalobca teda podal žaloby predčasne, keď nárok uplatnil na súde pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie návrhu. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

V exekučných konaniach vedených na Okresnom súde v Poprade, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd Slovenskej republiky. Ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 1. 1. 2013, avšak i keď žaloby boli vo veci podané v r. 2012, predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 1. 1. 2013. O namietaných prieťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Procesný súd je toho názoru, že nemožno všeobecné rozhodnutie súdu vydané po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 30-dňová lehota na zmenu exekútora výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať procesné úkony tak ako boli už vyššie špecifikované, v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu v zákonnej lehote nie je možné považovať za zbytočné prieťahy, z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1. 1. 2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Z dôvodov vyššie uvedených preto procesný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol.

Procesný súd je toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, keď žalobca v konaní uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku uplatnenej nečinnosti súdu a nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď samotné konštatovanie porušenie práva na rozhodnutie o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené Ústavou Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručené článkom 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalobca v otázke preukázania škody neunesol dôkazné bremeno v tom, že nevyšiel v každom jednom spise konkrétnu a skutočnú škodu, ktorá mu vznikla, teda nie ako škoda vynaložená na správu a vymáhanie pohľadávky. Žalobca nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody a nepreukázal ani ostatné atribúty - predpoklady vzniku škody, najmä nepreukázal príčinnú súvislosť medzi výškou škody a prípadným nesprávnym úradným postupom súdu. § 420 Obč. zákonníka hovorí o predpokladoch vzniku škody, pričom všetky predpoklady musia byť preukázané jednorázovo, teda musia existovať na to, aby bolo možné uplatniť škodu.

Žalobca nepreukázal ani nemajetkovú ujmu vo výške aplikácie nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky o priznaní finančného zadosťučinenia za konštatované zbytočné prieťahy v súdnom konaní. Ide tu o akési paušálne uplatnenie nemajetkovej ujmy, ktorú nie je možné aplikovať.

Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

Procesný súd v tejto súvislosti reaguje aj na odvolanie žalobcu v tom zmysle, že citujem „podľa súdu práve okolnosti danej veci neumožňujú žalobkyni priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyňa si totiž musela byť vedomá, že totiž štát (súd) nemôže mať kapacity na to, aby v krátkom čase spracoval také obrovské množstvo žiadostí jedného subjektu. Z obsahu exekučných spisov je pritom zrejmé, že minimálne súdny exekútor musel byť na takýto nápad pripravený, čo sa prejavuje napríklad tým, že v zápisniciach, do ktorých bol spísaný návrh na vykonanie exekúcie je jeho podpis pripojený len formou podpisovej pečiatky alebo naskenovaného faksimile, nie originálne. Je síce pravdou, že je povinnosťou štátu zabezpečiť, aby bola spravodlivosť poskytnutá včas, pričom personálne a materiálne problémy na jeho strane spravidla nie sú dôvodom, ktorý by ospravedlnil porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru súdu však uvedené zásady platia pre štandardné situácie, kedy účastník obracajúci sa na súd zo svojou vecou nemá dôvod sa zaujímať o pripravenosť súdu na poskytnutie súdnej ochrany v jeho veci. No v prípade, ak sa jedna osoba v priebehu krátkeho času obráti na súdy s enormným množstvom nových návrhov, sa v rámci prevencie (§ 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka) musí zaujímať o to, či a v akých podmienkach je súd jeho podania schopný vybaviť, a je povinný akceptovať, že vybavenie jeho vecí nemusí byť tak promptné, ako vybavovanie vecí iných navrhovateľov. Súd je totiž povinný zabezpečiť okrem iného rovnaký prístup k spravodlivosti pre všetkých a žalobkyňa nemohla očakávať, že súd promptne vybaví všetky jej veci na úkor všetkých ostatných. Žalobkyňa tak podľa názoru súdu nemohla rozumne (legitímne) očakávať vybavenie svojich žiadostí v 30 dňovej lehote“ (citácia z rozsudku Krajského súdu v Prešove senát JUDr. Michala Boroňa zo dňa 3Co/545/2012).

Pokiaľ ide o námietku, že súd sa nevysporiadal so znaleckým posudkom, ktorý mu bol doručený v tejto súvislosti súd poukazuje na podrobné a stotožňuje sa s týmto podrobným odôvodnením rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda vo veci sp.zn. 10C/175/2014.

Faktickú správnosť znaleckého posudku nie je možné spochybníť, no z uvedeného znaleckého posudku v žiadnom prípade nevyplýva, že tieto zvýšené náklady, ktoré sa prejavili u žalobcu sú v príčinnej súvislosti práve s exekučným konaním.

Procesný súd je toho názoru, že znalecký posudok v tomto konaní v podstate nič nedokazuje a nič nepreukazuje.

Z dôvodov vyššie uvedených bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej strane náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaná trovy konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).